

Porilainen Mikael Korkee kerää sukeltamalla veistoksiinsa levää, ajopuita ja kalannahkoja – katso kuvat jännittävistä taideteoksista

KULTTUURI 07.09. © 14.05

CARI HANIKONEN

Mikael Korkeen monet taiteelliset inspiraatiot ja haasteet syntyvät silloin, kun hän sukeltaa. Korkee kerää Porin merialueilta luonnonmateriaaleja veistoksiinsa.

Sini Kuvaja
Pori

Porigal-galleriassa tuoksuu meri. Porilainen Mikael Korkee on kerännyt ensimmäistä yksityisnäyttelyään varten materiaalia sukeltamalla Itämeressä ja Norjassa. Veistosten materiaalina hän käyttää muun muassa ajopuita, merilevää ja kalojen nahkaa.

Korkee vertaa itseään muinaisiin metsästäjä-keräilijöihin. Hän harrastaa sukelluskalastamista, jossa ei käytetä painelmalaitteita.

Se on hänelle elämäntapa, jossa yhdistyvät ruoanhankinta, taide ja vahvat luontokokemukset. Sekä ystävät.

Sukellusreissuille hän lähtee kaveriporukalla pienellä perämoottoriveneellä.

–Kaverit aina ihmettelevät, mitä kaikkea haastaan merenpohjasta itselleni, Korkee sanoo ja nauraa.

CARI HANIKONEN

Merilevää saa Korkeen käsittelyssä monia muotoja. Keskeellä Norjasta tuotua kelp-merilevää.

Mereltä luonnonmateriaaleja kerätessään Korkee kuvaa kokoavansa satoa mieleenmaisemastaan. Merellinen Pori antaa merille myös rauhaa ja mielen hyvinvointia.

Korkee kerää sukeltaessaan etenkin ajopuita. Puut odottavat usein pitkän aikaa pinossa ennen uutta elämää veistoksen osana.

Hän kutsuu veistosten kokoamista luonnon palapeliksi.

–Jossain kohtaa tulee tunne, että voisin koettaa yhdistää keräämiäni osia. Käytän hyväksi puun luonnollista muotoa ja pyrin osasten harmoniseen rakenteeseen, Korkee kertoo.

CARI HANIKONEN

Merellä silloin hiomat ajopuut saattavat maata kasassa pitkään aikaan ennen kuin Korkee alkaa koostaa niistä veistoksia. Hän vertaa työtä palapelin kokoamiseen.

Merilevää hän kerää useamman tunnin sessioissa kesä–heinäkuussa. Osan hän antaa kuivua sellaisenaan, osan asettelee muotoonsa.

–Ajattelen sitä, mitä levät näyttävät veden alla, ja miten saan ne esiin parhaassa muodossaan, Korkee kertoo.

Gallerian yläkerran tuoksu on vieraampi mutta selvästi orgaaninen. Sinne rakennetut leväpyramidi ja kuutio ovat olleet kuivalla maalla jo pitkään. Merilevän seassa on merenellviä, simpukoita ja limunhöyheniä mutta myös jotain yllättävää.

Kun Korkee rakensi merilevästä suuren kuution, levän tuoksu houkutti paikalle ampiaisia, jotka jäivät kiinni levään ja kuolivat. Niitäkin on nyt veistoksessa levän joukossa.

–Annan asioiden tapahtua, taide saa vaikutusta luonnon sattumista. Luonto tulee itse osaksi teosta, ja hyväksyn sen, Korkee sanoo.

Kalastus ja luonto tulivat Korkeelle läheisiksi jo lapsuudessa isovanhempien mökillä Noormarkun Lassilassa. Merellä sukeltaessa hänen luontosuhteensa on syventynyt entisestään.

–Vedenalainen maailma on yksi parhaista ulottuvuuksista. Vedessä olemisen on todella meditatiivista, tässä hetkessä elämistä, mikä voi kaupungissa olla hiukan hukassa. Merellä keskityn olennaiseen, Korkee sanoo.

Ehkä kysyvät aina Korkeelta, eikä merivesi ole samaa. Ei se ole. Kun hän oli sukeltamassa Rähjän ulkokareilla, näkyvyys oli kahdeksan metriä, ja joskus näkyvyyttä on jopa viisitoista metriä.

CARI HANIKONEN

Korkee sukelluskalastaa kaloja ravinnokseen. Myös niiden nahkoja ja muita osia päätyy veistoksiin.

Roskia Korkee ei meressä ole juuri nähnyt, mutta rehevöityminen ja päästöt huolettavat häntä. Yksi syy näyttelylle onkin taoda esiin luonnon ja meren merkitystä.

Hänellä kalastukseen liittyy vahvasti saaliseläimen ja luonnon kunnioittaminen. Korkee puhuu Kokemäenjokosen päässeistä näkkelivuodesta ja polttoöljyväikistä sekä Mäntyluotoon rakennettavasta Fortumin tuhkankäsitteilylaitoksesta, jonka jättevettä on suunniteltu laskettavaksi mereen.

–Tällaiset asiat saavat suuttumaan, varsinkin kun on itse niin vahvasti yhteydessä veteen. Kaikki päästöt vedessä menevät kaloihin – ja sitä kautta minun. Puhdasta luontoa pitäisi vaalia. Näiden teosten on tarkoitus olla arvontona luonnolle, Korkee sanoo.

Näyttelyn ja siihen liittyvän runoteoksen Korkee toivoo herättävän katsojissa toivoa sekä ajatuksia elämän suurista kysymyksistä. Hän tuo runoissa esiin hengellisyyttä ja uskoa.

–Teosten kautta voi etsiä itseään. Pääteemoina ovat syntyminen, elämä ja kuolema, ihmisen elämänkaaren pääkohdat. Toivottavasti ne auttavat miettimään omia juuria, sitä miten maallisen aikansa täällä käyttää, ja kuolemaa – elämän pääasioita, Korkee toteaa.

Näyttely Maan & Talvan välillä Porigal-galleriassa 8.9.–25.9. Avajaiset perjantaina kello 18.

KUVA?

Mikael Korkee

Syntynyt vuonna 1991, kotonaan Porista.

Porilainen kuvanveistäjä.

Valmistui Kankaanpään taidekoulusta vuonna 2017.

Harrastanut 10 vuoden ajan sukelluskalastusta.

Seurunut myös sähköasentajan koulutuksen.

Sai Satokunnan Kulttuurirahastoilta apurahan esikoisnäyttelyä varten.

Näyttelyn yhteydessä Korkee julkaisi runokirjan, joka käsittelee hänen maailmankuvaansa.